

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ ἐπανάστασις ἔληξεν ἀκριβῶς τὴν 12, 5' μ. μ. τῆς παρελθούσης Κυριακῆς. Τὰ τυραννοκτόνα ξίφη ἐκρύβησαν πάλιν εἰς τοὺς κολεοὺς, τὰ ρεβόλβερ Μάουζερ ἀπετέθησαν εἰς τὰς δερματίνας θήκας, ἡσύχασαν οἱ ἄνδρες καὶ οἱ ἵπποι τοῦ στρατοῦ καὶ ἐν γένει ἀποκατέστη ἡ τάξις καὶ ἡ ἡσυχία. Τὸ μᾶλλον δὲ περίεργον εἶνε, ὅτι ἡ ἐπανάστασις ἔληξε διὰ μιᾶς κηδείας. Τοῦτο παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς ἓνα τῶν ἀδικφύρων θεατῶν τῶν ἱσταμένων ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος καὶ παρατηρούντων μὲ βλέμμα οὐκτου τὴν θεατρικὴν κηδεῖαν τοῦ φονευθέντος ταλαιπώρου ἐργάτου νὰ ψιθυρίσῃ τὸ τοῦ Εὐαγγελίου: "Ἀφετε τοὺς νεκροὺς θάπτειν τοὺς ἐκυτῶν νεκροὺς.

✱

Ἡ ἱστορία δὲν θ' ἀπομνημονεύσῃ ἴσως ποτὲ τὴν πολιτικὴν ταύτην κηδεῖαν τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου, ἀλλὰ βεβαίως θ' ἀπομνημονεύσῃ πρὸς ἰλαρότητα τῶν μεταγενεστέρων τὸ συμβᾶν ἐπεισόδιον, ὅτε ἡ πομπὴ διήρχετο πρὸ τοῦ Φρουραρχείου. Οὐλαμὸς ἱππέων ἐκεῖ παρατεταγμένων ἐξιφύλλησε τῇ προσταγῇ τοῦ διοικοῦντος αὐτὸν ἀξιωματικοῦ διὰ ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸν προπορευόμενον τῆς κηδείας σταυρὸν τὰς νενομισμένας τιμὰς, ἀλλ' οἱ ἄνδρες οὐκ ἐπακούσαν, ἀλλὰ ἐκλαβόντες τὸ κίνημα ὡς ἐχθρικὸν διεσκορπίσθησαν ἐν ἁκαρεῖ. Ὅτε συνήλθεν ἐκ τοῦ φόβου τοῦ εἰς τῶν ἡγετῶν τῆς διαδηλώσεως μαθὼν τὴν ἀληθῆ αἰτίαν, εἶπε μετ' ἀφελείας:

— "Α! νὰ χαιρετίσουν τὸν σταυρὸν ἤθελαν!... καὶ ἐγὼ ἐνόμισα πῶς ἤθελαν νὰ μᾶς... ἀλλάζουν τὸν σταυρὸν!

✱

Ἀξιοθρήνητον δὲ ἦτο τὸ θέαμα ἑνὸς δικάου, ὅστις καταληφθεὶς ὑπὸ πανικοῦ κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τῆς παραχῆς, παρήτησε τὰς ψαλμωδίας καὶ ἔτρεχε μὲ τὴν στολὴν ἐν ἀταξίᾳ καταφυγὼν εἰς ἓν φαρμακεῖον καὶ κραυγάζων, ὅτι δὲν ἐννοεῖ κατ' οὐδένα λόγον νὰ φονευθῇ.

Καὶ ἔπειτα θέλουν μερικοὶ νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ἑπανάστασις τοῦ 1821. Δὲν βλέπουν πόσον ἡλλοιώθη ἔκτοτε ὁ ἥρωισμός τῶν Διάκων!

✱

Μαχιμώτερος τοῦ δικάου ἐφάνη, εἰς ἄλλην ὅμως περίστασιν, εἰς ἱερεὺς, ὅστις κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐνῶ ἱερούργει κατὰ τὴν λειτουργίαν τῆς σταυροπροσκυνήσεως συνεπλάκη χριστιανικώτατα μετὰ τῶν ἐπιτρόπων καὶ προέβη μέχρι πυροβολισμῶν.

Τὸ γεγονός συνέβη εἰς τὴν Ρόμβην ἐκεῖ ὅπου συμβαίνουν ἀπὸ τινος ὅλας αἱ ρήξεις καὶ αἱ συγκρούσεις ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ πιστεύῃ τις, ὅτι ὁ τέως εἰρηνικός νεῖσκος κατήντησε νὰ εἶνε παρὰρτημα τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου.

✱

Εὐτυχῶς, ὡς προείπομεν, τὰ πράγματα ἡσύχασαν ἐντελῶς, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐπεδόθησαν εἰς τὰ συνήθη ἔργα. Ἀπόδειξις δὲ ὅτι τὰ πάντα ἐπανῆλθον εἰς τὴν πρώτην τροχίαν, εἶνε, ὅτι ἐπανελήφθησαν τακτικῶς αἱ πρὸς στιγμὴν διακοπεῖσαι κλοπαὶ τῶν στρατιωτικῶν ταμείων.

✱

Θὰ πεισθῇ ἐκ τῶν γενομένων ἄρα γε νὰ ἡσυχάσῃ καὶ ὁ πολιτικός Σύλλογος;

Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ἐν τούτοις τὸ ἀτίθασσον σωμα-

τεῖον, ὡς λέγεται, προετοιμάζεται νὰ προβῇ εἰς νέα κινήματα, ἤτοι εἰς ὑπαιθρίους συνεδριάσεις ἐν εἰδει συλλαλητηρίων. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτο μέτρον ἴσως δὲν προέρχεται ἐξ ἐπαναστατικῶν σκοπῶν, ἡ πιθανώτερα δὲ ἐξήγησις αὐτοῦ εἶνε, ὅτι ὁ Σύλλογος βλέπων ὅτι δὲν κατορθοῖ τίποτε μὲ τὰ κινήματα, ἀπεφάσισε καὶ αὐτὸς νὰ τὸ ρίξῃ εἰς ὧ.

✱

Ἐν τούτοις ὁ Βασιλεὺς ἐπιβὰς τῆς Ἀμφιτρίτης μετέβη εἰς Πόρον καὶ ἐπιθεώρησε μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ ἀκριβείας τὴν αὐτόθι σταθμεύουσαν μοῖραν τῶν πολεμικῶν ἡμῶν πλοίων.

Ἐμμεσοὺς ἀπάντησις βεβαίως εἰς τὰς ἐκτοξευθείσας κατ' αὐτοῦ συκοφαντίας καὶ μομφὰς ἐκ μέρους τῆς Ἀντιπολιτεύσεως περὶ τῆς ἀδικφορίας του. Ἰδοὺ ὅτι ἐνδιαφέρεται καὶ φροντίζει διὰ τὴν μοῖραν μας!

✱

Ἐκεῖθεν ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἀπέρκεσθαι μετέβη εἰς Πεταλιούς, τὸ ἰδιαίτερον αὐτοῦ κτήμα.

Ὁρθὸν καὶ δίκαιον ἀφοῦ εἶδε καὶ ἐξήτασε τὸν ἰδικὸν μας Πόρον, ἐδικαιοῦτο νὰ μεριμνήσῃ καὶ περὶ τῶν ἰδικιτέρων αὐτοῦ πόρων.

Ἡ εἰς

ΠΕΡΙ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΥ

Δὲν θεωροῦμεν πρέπον ν' ἀφίσωμεν ἀπαράτρητον τὴν ἐκδηλουμένην προσπάθειαν τινῶν, ὅπως προκαλέσωσι τὴν συμπάθειαν ὑπὲρ τοῦ διεθνοῦς περιελαοῦς Ραφτοπούλου. Ἀπὸ τῶν πρώτων περὶ αὐτοῦ εἰδήσεων, διεδόθη ἡ ἰδέα τῆς κλεπτομανίης δῆθεν τοῦ ἀπεχθοῦς τούτου νέου παρ' ἀνθρώπων ἐντελῶς ἀδῶν τῆς ψυχιατρικῆς καὶ τῆς ἱατροδικαστικῆς. Ἐὰν ἤρκει νὰ προστεθῇ ἡ λέξις μαρία εἰς οἷονδήποτε κκούργημα, ὅπως ἀπαλλαγῶσιν εὐθύνῃς οἱ ἐνοχοί, ὅλοι οἱ κκούργοι θὰ ἦσαν ἀκαταδίωκτοι, ὡς δῆθεν πάσχοντες ἀπὸ κλεπτομανίαν, φονομανίαν, πλαστογραφομανίαν, ταμαιομανίαν, καὶ μεδομανίαν, παραχαρκατομανίαν, καὶ ἄλλας μανίας, ὥς δυσκολεύεται νὰ ὀνομάσῃ καὶ ὁ μὴ σεμνώτερος κάλαμος. Τοιούτη τάσις ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῖν, δὲν εἶνε δὲ πρωτοφανὴς εἰς τὴν νομολογίαν μας, καὶ ἐσχάτως μάλιστα προστεθῇ καὶ ἄλλη ἀπαλλακτικὴ περίπτωσις, τὸ ἐγκληματεῖν γὰρ τὴν παιδείαν. Τοιούται ὅμως ἰδέαι δὲν ἐπικρατοῦσι καὶ ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου ἀνυπερθέτως θὰ δικάσθῃ ὁ νεκρὸς ἀνκτολίτης Ροκαμβόλ. Ἐκεῖ ἄλλως ἀκμαΐζουσιν αἱ σχετικαὶ νομικαὶ καὶ ἱατρικαὶ ἐπιστήμαι, ὥστε δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν τὴν πεποιθήσιν, ὅτι ἡ γαλλικὴ δικαιοσύνη οὔτε θὰ χαρισθῇ οὔτε θὰ ἀδικήσῃ. Ἀλλ' ἡμεῖς ἐν τούτοις τῷ αὐτῷ χρώμενοι δικαιώματι τῶν ὑπὲρ τῆς κλεπτομανίης προδικαζόντων, ἀποφαινόμεθα, ὅτι ὁ Ραφτόπουλος ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε περὶ αὐτοῦ γνωσθέντων παρουσιάζει ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ φύσεως κκούργου, ὃν δυστυχῶς ἀπεδιέφθειρεν ἡ τῆς κοινωνίας μας ἐνοχὸς ἀνοχή. Διὰ τί ἐδόθη ὁ τίτλος τοῦ διδάκτορος εἰς καταφανῆ ἐγκληματίαν; Διὰ τί κατεδέχοντο ἄνδρες ἐντιμοὶ νὰ ἔρχωνται εἰς συνάφειαν πρὸς τοιοῦτο πρόσωπον; Ἀπέναντι λοιπὸν τοιαύτης ἠθικῆς χαλαρώσεως τῆς κοινωνίας, ὥς καμῆ τοῦλάχιστον τὸ